

Prejotacja

Autor: Halina Karaś

Prejotacja (pre z łac. prae ‘przed, najpierw’ + jota). Prejotacja to poprzedzenie samogłosek w nagłosie j niezgłoskotwórczym: jile, Jewa, janioł = ile, Ewa, anioł. Prejotacja najczęściej dotyczy samogłoski i-, która jest wymawiana jako ji-, np. jigła, jindycka, jinnych, jigliwie, jimbryk, jindor, jich = igła, indyczka, innych, igliwie, imbryk, indor, ich. Grupa ji- przed spółgłoską nosową bardzo często przechodzi w je-, por. jendyk, jendyki, jendor, jendycka. Znacznie rzadziej prejotacji ulega nagłosowe e-, a-, np. jagrest, jakurat, jakuratnie; zmiana dotyczy niektórych wyrazów, przede wszystkim imion osobowych, np. JEwa, JAdam. Prejotacja nagłosowych e-, a- jest zjawiskiem zanikającym, reliktem dawnej tendencji do unikania nagłosu samogłoskowego. Zob. Spółgłoski protetyczne.